

[I. A. Hansen.]

svarsminister, som desværre kun meget overfladisk gik ind paa den rent saglige Kritik, som jeg har rettet mod hans Lovforslags hele Opbygning. Han prøvede ligesom det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen at slaa det hen med en almindelig Udtalelse om, at det jo er let nok at kritisere — her taler den højtærede Forsvarsminister ganske vist af Erfaring —, det er let nok at finde en Officer, som er villig til at kritisere det forelagte Forslag sønder og sammen, det kunde man ogsaa finde, da Venstre fremsatte Forslag. Det ærede Medlem siger, at da fhv. Forsvarsminister Brorsen fremsatte sit Forslag, var der ogsaa Officerer, som kritiserede det sønder og sammen. Ja, det var der, hvad Omfanget af Ordningen angik, der var Kritik nok, men det blev fra alle sagkyndige Sider, bl. a. i denne Sal af det ærede Medlem Hr. Parkov, aabent anerkendt, at Forslaget i teknisk Henseende var fuldkommen all right. Nu siger det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen, at de sagkyndige er altid uenige. Naturligvis har Forsvarsministeren haft sine sagkyndige til at bygge sit Forslag teknisk op paa Grundlag af Direktiver, han har givet, og saa er der andre sagkyndige, der kritiserer; det er der ikke noget at sige til. Men jeg maa for det første bestemt benægte, at der er nogen Sagkundskab af hvad Navn nævnes kan, der har sagt god for den tekniske Opbygning af dette Forslag. Indtil den højtærede Forsvarsminister paastaar dette — og det tror jeg ikke, han vil —, vil jeg bestemt benægte, at nogen sagkyndig vil sige god for den tekniske Opbygning af hele denne Menage. Men, siger den højtærede Forsvarsminister, Hr. I. A. Hansen har altsaa fundet en Officer, som har leveret ham Kritikken af dette Forslag. Nej, undskyld, højtærede Hr. Forsvarsminister, saadan ligger Sagen ikke! Ganske vist er Kilden til mine Oplysninger og Sammenstillinger og min Kritik af hele dette Forslag at søge i den røde Bygning, i Krigsministeriet, men Kilden er ingen Officer, Kilden er den højtærede Forsvarsminister selv, det er ham selv, der har sønderlemmet sit eget Forslag ved sidste Vinter at give Udvalget de berømte Oplysninger, de Oplysninger, som anviser Opgaver, Funktioner, som der aldeles ikke er Mandskab til ifølge selve Forslaget. Enhver kan sammenligne Forslaget og Oplysningerne, saaledes som jeg gjorde det forleden — her behøves ingen militær Sagkundskab, det er bare et Spørgsmaal om at kunne læse Dansk —, og enhver, som

sammenholder de to Værker, Forslaget og Oplysningerne, vil komme til det samme Resultat, som jeg er kommet til: at Forslaget er umuligt. Det er umuligt i Henseende til at kunne virke efter sin egen Hensigt. Det er noget Lovforslags-Jaskeri, som Rigsdagen hurtigst muligt bør forlange ændret, uanset hvad man i øvrigt mener om hele Anretningen. Der skal dog være Mening i Tingene, der skal dog ogsaa være Mening i et Regeringsforslag, selv om det drejer sig om militære Forhold.

Jeg slaar da fast, at den højtærede Forsvarsminister ikke har rokket ved et eneste af mine Tal, ikke ved en eneste af de saglige kritiske Indvendinger, som jeg rettede mod Forslaget i Forgaars, de staar der alle, oprejste og uantastede, efter at den højtærede Forsvarsminister har haft Ordet fra denne Talerstol. Den højtærede Minister bestrider ikke, at der mangler 770 Befalingsmænd, deraf 680 Overkonstabler. Det er rigtigt nok, siger den højtærede Forsvarsminister, at der mangler et Antal Befalingsmænd, hvis hele Styrken skal udvikles, men, siger han, det ligger i, at det oprindeligt udarbejdede Forslag kun lød paa 800 Mand aarlig, og saa blev det senere forhøjet til 1 600, idet de 800, man lagde paa, nærmest var tænkt til Afløsning af Korpset, hvis det skulde være inde i længere Tid under Bevogtningsforhold. Det er en yndig Forklaring, det er en henrivende Forklaring paa et Forslags Tilblivelse! Det er blevet til paa den Maade, at der til at begynde med kun var Tale om det halve, men saa besluttede man, at Mandskabet skulde være dobbelt saa stort, og som Følge deraf slaar Befalingsmændene altsaa ikke til. Ja, det er den Forklaring, der gives paa dette. Da man forhøjede Mandskabets Antal, glemte man i Skyndingen ogsaa at forhøje Befalingsmændenes Antal. Skal de da ikke afløses i givet Tilfælde? Det er en henrivende Forklaring paa et Forslags Tilblivelse! Nu giver den dog een Oplysning, som jeg lige nævner. Det har i alt Fald sin historiske Interesse, at dette Forslag blev til i to Tempi. Først manøvrerede man med saadant et lille Korps paa 800 uddannede Mand om Aaret, det vil sige en samlet Styrke under Bevogtningsforhold paa 8 000 Mand, alt iberegnet. Det var egentlig det, man syslede med; og jeg formoder, det var det, den højtærede Forsvarsminister egentlig helst havde set, men saa kom han til det Resultat, at nu skulde der dog være dobbelt saa mange. Hvilke Indflydelser der her har gjort sig gældende, kan man jo gisne om.